

do gmějnstwa. To same gmějnstwo hobstoj pał teke we tom, až my jich pschijašchelstwo hužywamy, a jich služby a pomocy se trošchtowasch možomy (Př. 34, 8).

Děš tał wele nej tog itego
 S zymž mě zart jo šchlozesch lišel:
 Bog pał mě jo pomgał s nogo,
 Zart mě nejso šchlozesch smět;
 Bogy janžel, nam poštany,
 Jo wotegnał zarta štošcž
 A jog heljku gorniwosčž.
 Tał som deče sachowany!

II. Kotare złoweki pał mogu takego gmějnstwa s tymi šwětymy janželami se chwalisch?
 Na to zomy k drugemu wotgronisč.

Takego gmějnstwa se namozu chwalisč to bogańebojasne.

Te su tym šwětym janželam nerowne we myšli. Te šwěte janzele gramuju tomu grěchoju; te bogańebojasne pał lubuju a žyńe ten grěch. Te šwěte janzele su ponizne; te bogańebojasne pał su gjarde. Woni su tym šwětym janželam tež nerowne we jich žyńeńu. Te dobre janzele služu Bogu a tym złowekam; te bogańebojasne pał se stawjaju Bogu a su jomu nepošlusčne; woni pytaju, aby togo blisčego do šchlody a neglučki sporali, a wjasele se, gaž take su huwjadli. Woni su s togo zarta a řschě jich wosčža žadosčži žynisč (Joh. 8, 44). Woni namaju togodla žednogo gmějnstwa s tymi šwětymy janželami, a gaby woni tež howazej wot wenka tał ředne ako te janzele byli, gab tež howazej we janželskej poniznosčži čojžili, a se mjasch sobu janzele poměnili: ga stupe